

AREL IR MONTHLY

ISSN: 2822-3837

INTERNATIONAL RELATIONS - ULUSLARARASI İLİŞKİLER

INTERNATIONAL DAY OF PEACE

Dünya Barış Günü International Day of Peace

AREL IR MONTHLY

İmtiyaz Sahibi/Owner

İstanbul Arel Üniversitesi, Uluslararası İlişkiler Bölümü (İng.)
İstanbul Arel University, Department of International Relations (Eng.)

Yönetici Editör/Executive Editor

Arş. Gör. Doğuş Sönmez

Editör/Editor

Muhammed Ulanmış

Asistan Editör/Assistant Editor

Gaye Gürbüz, Sırrı Can Yücel

Yayın Kurulu/Editorial Board

Ayşenur Durmaz, Gaye Gürbüz, Meryem Alpar, Seher Tortop,
Samiye Yüksel, Sırrı Can Yücel

Danışma Kurulu/Advisory Board

Assoc. Prof. Dr. Oktay Bingöl, Dr. Selma Şekercioğlu, Dr. Ali Bilgin Varlık

Kapak ve Sayfa Tasarımı/Cover and Page Design

Eren Öz

T.C İSTANBUL AREL ÜNİVERSİTESİ-İSTANBUL AREL UNIVERSITY

İstanbul Arel University International Relations Club Department of
International Relations-Uluslararası İlişkiler (İngilizce)

arelusam@arel.edu.tr

Bu belgede yer alan hususların tüm sorumluluğu yazarlara ait olup İstanbul Arel Üniversitesi'ni ve üyelerini bağlamaz. Bu belgenin her hakkı, 5846 Sayılı Fikir ve Sanat Eserleri Kanunu esasları çerçevesinde İstanbul Arel Üniversitesi Uluslararası ilişkiler (İngilizce) bölümüne aittir. *The information and views set out in this publication are those of the authors and do not necessarily reflect the official opinion of İstanbul Arel University.*

İçindekiler

Content

The UN Turkey Representative Alvaro Rodriguez's Article -Alvarro Rodriguez.....	4
Hangi Uluslararası Barış Günü, 1 Eylül mü 21 Eylül mü? -Doğuş Sönmez Which International Day of Peace, September 1 or September 21?.....	6
Uluslararası Barış Gününde Barış Kavramını Hatırlamak: Barışın Felsefesi ve Meta-psikolojisi -Oktay Bingöl Remembering the Concept of Peace on the International Day of Peace: Philosophy and Meta-psychology of Peace.....	8
İngiliz Edebiyatında “Savaş ve Barış” -Kübra Bodur “War and Peace” in English Literature.....	11
İşçi Sendikalarının Barış İçindeki Rolü -İdil Yıldırım Arı The Role of Trade Unions in The Peacemaking Process.....	14
Bir İnanç Meselesi: Barış -Erdoğan Mert A Matter of Faith: Peace.....	17
İçimizdeki Barış: BM -Seher Tortop Peace Inside of Us: UN.....	20
Birleşmiş Milletler'in Başarısızlıkları -Ayşenur Durmaz The Failures of the United Nations.....	23
Barışa Giden Yol -Muhammed Ulanmış Road to Peace.....	26
Düze Çıkışın Ötesi: 2030'a Doğru -Meryem Alpar Beyond Recovery: Towards 2030.....	29
Küresel Barış Endeksi -Gaye Gürbüz Global Peace Index.....	32
Barışın Gölgesi -Sırrı Can Yücel The Shadow of the Peace.....	35
Barış İçinde Kalın -Samiye Yüksel Stay in Peace.....	37

The UN Turkey Representative Alvaro Rodriguez's Article

Alvaro Rodriguez

Today, our world faces a common enemy: COVID-19. The virus does not care about nationality or ethnicity, faction or faith, rich or poor. It attacks all, relentlessly. Meanwhile, armed conflict rages on around the world. The most vulnerable - women and children, people with disabilities, the marginalized and the displaced - pay the highest price. Not since the United Nations was founded 75 years ago, have we faced such a complex and multidimensional threat to global peace and security. And, the fury of the virus illustrates the folly of war. It is time to put armed conflict on lockdown and focus together on the true fight of our lives. COVID-19 pandemic has shown how closely we all are connected and how fragile our world is. But, even before this test, the world was facing other profound transnational perils - climate change above all. Against all odds, if the international community will intensify its cooperation, we can win the fight against the virus faster, address the climate crisis more effectively and create the future we want. For success, Antonio Guterres, the Secretary General of the United Nations calls for action in three main areas.

First, we need to create a culture of peace. In the face of this grave danger, it is more important than ever to work for a culture of peace, as the essential foundation for global cooperation and action. That goes far beyond conflict prevention, mediation and resolution, as vital as those efforts remain. A culture of peace must be centered on human rights, and an end to injustice and dis-

crimination based on gender, ethnic origin, religion, disability or sexual orientation.

A New Global Deal must be based on a fair globalization, on the rights and dignity of every human being, on living in balance with nature, on respect for the rights of future generations, and on success measured in human rather than economic terms. We need global governance that is based on full, inclusive and equal participation in global institutions. In Secretary General's words, developing countries must have a stronger voice, from the United Nations Security Council to the Boards of the International Monetary Fund and the World Bank and beyond. The New Global

Alvaro Rodriguez

Deal and the New Social Contract will put the world back on track to realise the promise of the Paris Agreement on Climate Change and achieve the Sustainable Development Goals – our globally-agreed vision of peace and prosperity on a healthy planet by 2030.

Second, the pandemic intensifies the inequalities, and we must tackle the deep-rooted inequalities that work against dignity and opportunity for all, a big obstacle in front of peace for all. From the exercise of global power to racism, gender discrimination and income disparities, inequality threatens our wellbeing and our future. We desperately need new thinking to halt and reverse the inequalities. COVID-19 is a human tragedy. But it has also created a generational opportunity to build a more equal and sustainable world, based on two central ideas: a New Social Contract, and a New Global Deal, as proposed by Antonio Guterres, the Secretary General of the United Nations.

Third, we need strengthened multilateralism. It is the path to the New Global Deal for us to shape the peace together. UN at 75: Time to Shape the Peace Together. Peace does not automatically result from ending conflict, but rather from building societies that embraced diversity, equality, democratic participation and access to education. It resonates in the words of the founder of the modern Turkish Republic, Mustafa Kemal Atatürk: “Peace at home, peace in the world”. We need a networked multilateralism, where the voice of youth is decisive in shaping our future, in shaping the peace together. The world faces grave security challenges that no single country or organization can address alone. There is an urgent need for global unity and solidarity. As Secretary General Guterres said, “We are in this together and we will get through this, together”. And, at its 75th anniversary, the United Nations is still the only global forum for solving shared challenges.

Hangi Uluslararası Barış Günü, 1 Eylül mü 21 Eylül mü?

Which International Day of Peace, September 1 or September 21?

Doğuş Sönmez

Uluslararası Barış Günü'nün kutlanma tarihiyle alakalı biri resmi olmak kaydıyla iki iddia bulunmaktadır. Bunlardan birincisi, bahsi geçen günün 1 Eylül'de kutlanması gerektiğini ifade eder. Bu iddiayı destekleyenler, Uluslararası Barış Günü'nün İkinci Dünya Savaşı'nın resmi olarak başlangıç tarihi kabul edilen (1939), Almanya'nın Polonya'yı işgal ettiği tarih olan 1 Eylül'de kutlanması gerektiğini savunmaktadır. 1 Eylül günü, Sovyetler Birliği ve Varşova Paktı üyesi ülkeler tarafından barışın bütün devletler için bir misyon olarak vurgulanması adına belirlenmiştir ve İkinci Dünya Savaşı başındaki Alman işgalini ve savaştaki kayıpları hatırlatmaktadır. Böylece savaşın yıkıcı etkisi her sene ayrıca hatırlatılacak ve bu şekilde barışın tesisi sağlanacaktır.

Resmi olan ikinci iddia ise Birleşmiş Milletler (BM) Genel Kurulu rezolüsyonlarına dayanmaktadır. Uluslararası Barış Günü'nden bahseden ilk rezolüsyon 36/67 rezolüsyonudur. Bu rezolüsyona göre, barışın uluslararası ve ulusal düzeyde desteklenmesi BM'nin temel amaçları arasında yer almaktadır. Nasıl ki savaş insanların akıllarının bir ürünüyse, barış da aynı şekilde bir üründür ve savaşa oranla daha çok desteklenmelidir. Bu anlamda BM, 1972'de BM Üniversitesi'ni ve 1980'de Barış İçin Üniversite'yi kurmuştur.

28 Haziran-3 Temmuz 1981 tarihleri arasında BM tarafından bir barış günü, ayı ve yılı belirlenme-

There are two claims about the date of celebration of the International Day of Peace, one of which is official. The first of these states that the aforementioned day should be celebrated on September 1. Those who support this claim argue that International Peace Day should be celebrated on September 1, the official date of World War II (1939), when Germany invaded Poland. It was designated on September 1 by the Soviet Union and the Warsaw Pact member states to emphasize peace as a mission for all states and recall the German occupation at the start of the Second World War and the losses in the war. Thus, the destructive effect of the war will be reminded every year and peace will be established in this way.

The second official claim is based on the resolutions of the United Nations (UN) General Assembly. The first resolution that depicts the International Day of Peace is the 36/67 resolution. According to this resolution, supporting peace at international and national level is among the main objectives of the UN. Just as war is a product of people's minds, so is peace a product and should be supported more than war. The UN established the UN University in 1972 and the University for Peace in 1980.

It was proposed by the UN to determine a day, month and year of peace between 28 June and 3 July 1981. It is thought that determining an in-

si önerilmiştir. Uluslararası bir Barış Yılı ve Günü'nün belirlenmesinin barışın desteklenmesine katkı sağlayacağı düşünülmüştür. Genel Kurul; Ekonomik ve Sosyal Konsey'in 1982'deki ilk düzenli oturumunda Uluslararası Barış Yılı olgusunu tartışmaya açmasını istemiştir. Bu resolüsyonla birlikte Genel Kurul'un düzenli oturumlarının açılış günü olan Eylül'ün üçüncü Salı gününü Uluslararası Barış Günü ilan etmiş ve BM'nin bütün organlarını bu özel güne iştirak etmeye davet etmiştir.

55/282 rezolüsyonu ile ise Uluslararası Barış Günü ile ilgili detaylar belirlenmiştir. Bu anlamda, 36/67 resolüsyonuna katılmış ve bu rezolüsyon onaylanmıştır. Uluslararası Barış Günü'nün dünya üzerindeki şiddetin ve çatışmanın önlenmesi hususunda ciddi bir farkındalık yaratılması amacıyla eşsiz bir fırsat olduğu değerlendirilmiştir. Uluslararası Barış Günü'nün misyonuna dikkat çekmek adına bu özel günün, Genel Kurul'un açılış oturumundan farklı bir şekilde netleştirilmesi gerektiğinin altı çizilmiş ve bu doğrultuda 21 Eylül günü belirlenmiştir.

Sonuç itibariyle Uluslararası Barış Günü'nün ne zaman kutlanacağı mutlaka önemlidir, ancak temelde mühim olan barışın sağlanması ve korunmasıdır.

International Peace Year and Day will contribute to the support of peace. The General Assembly requested the Economic and Social Council to discuss the International Year of Peace phenomenon in its first regular session in 1982. With this resolution, it was declared the third Tuesday of September, the opening day of the regular sessions of the General Assembly, as International Peace Day and was invited all UN bodies to participate in this special day.

With the 55/282 resolution, details about the International Day of Peace were determined. In this sense, the 36/67 solution was supported and validated. It has been evaluated that the International Day of Peace is a unique opportunity to raise awareness about the prevention of violence and conflict in the world. In order to draw attention to the mission of the International Peace Day, it was underlined that this special day should be clarified differently from the opening session of the General Assembly and accordingly, September 21 was determined.

As a result, when to celebrate the International Peace Day is absolutely important, but fundamentally important is the establishment and maintenance of peace.

References:

<https://undocs.org/A/RES/55/282>

<https://www.hurriyet.com.tr/gundem/dunya-baris-gunu-1-eylul-mu-21-eylul-mu-41600246>

<https://www.haberturk.com/1-eylul-dunya-baris-gunu-kutlaniyor-dunya-baris-gunu-mesajlari-ve-sozleri-2518143>

<https://undocs.org/A/RES/36/67>

Uluslararası Barış Gününde Barış Kavramını Hatırlamak: Barışın Felsefesi ve Meta-psikolojisi

Remembering the Concept of Peace on the International Day of Peace: Philosophy and Meta-psychology of Peace

Oktay Bingöl

Barışı tanımlarken mutluluk, adalet, sağlık ve diğer insani idealler/hedefler bir arada kullanılır. Bu bakımdan barış soyut ve elle tutulamazdır. Mutluluk ile barış arasında önemli bir fark vardır. Biri bireyseldir iç uyum gerektirir, diğeri kolektiftir ve toplumsal uyum gerektirir. Bu itibarla barış, toplumsal uyum, ekonomik eşitlik ve siyasal/sosyal adaletin oluşturduğu bir denge durumudur. Bu nedenle sonsuz veya kalıcı barış zordur.

Yaygın olarak savaşın ve şiddetin yokluğu ile tanımlanan barış negatif barıştır. Pozitif barış; uyum, adalet ve eşitlik gibi çok sayıda toplumsal ve zihinsel olumluluğunun eş zamanlı olarak bir arada bulunmasını ifade eder. Negatif barış, realist yaklaşımların devlet merkezli ve Avrupa çıkışlı bakış açısını yansıtır, savaşın ve şiddetin yokluğuyla birlikte, anlaşmazlıkların ve çatışmaların sınırlanmasını, baskılanmasını ve yönetilmesini ifade eder, çatışmanın kök nedenleriyle ilgilenmez.

While defining peace, happiness, justice, health and other human ideals / goals are used together. In this respect, peace is abstract and intangible. There is an important difference between happiness and peace. One is individual and requires inner harmony, the other is collective and requires social harmony. In this regard, peace is a state of balance created by social cohesion, economic equality and political / social justice. Therefore, eternal or lasting peace is difficult.

Peace, commonly defined by the absence of war and violence, is negative peace. Positive peace, on the other hand, refers to the simultaneous coexistence of many social and mental affirmativeness such as harmony, justice and equality. Negative peace reflects the state-centered and European perspective of realist approaches; it expresses, together with the absence of war and violence, the limitation, suppression and management of conflicts; and it does not deal with the root causes of conflict.

Diğer taraftan pozitif barış, açlık ve yoksulluğun önlenmesi, temel insan ihtiyaçlarının karşılanması, insan haklarının ve insan onurunun korunması ve saygı, toplumsal ve siyasi yaşamın her boyutunda eşitlik, ayrımcılığın kaldırılması, hoşgörü ve uyumun sağlanması, sürdürülebilir çevre ve toplumsal adaletin sağlanması temaları üzerinde yükselir.

Sigmund Freud'un zihinsel/duygusal süreçlerin dinamik, topoğrafik ve ekonomik bağlamda ele alındığı meta psikolojik yaklaşım barış ve çatışma çalışmalarına uygulanarak barışın meta psikolojisi geliştirilmiştir. Buna göre barışın üç diyalektik, dinamik alanı vardır. Birincisi, içsel (inner) ya da psiko-biyolojik (psychobiological) alandır, IP (inner peace) olarak sembolize edilir. Freud'un topoğrafik alanında yer alan bilinç dışılık, ön bilinç, bilinç, algılar bulunur. İkincisi dışsal (outer) alandır. İç ve dış sosyopolitik çevreyi kapsar. OP (outer peace) ile sembolize edilir. Bu alan Freud'un ekonomik alanına denk düşer; ihtiyaçlar, motivasyonlar, çıkarlar, kâr ve zarar, risk ve fırsatları kapsar. Üçüncüsü, özneler arası, kişiler arası boyuttur (interpersonal peace-ITP). Bu alan Freud'un dinamik unsuruna karşılık gelir. Günlük insan ilişkilerinin davranışsal bölümünü vurgular. IP, OP ve ITP dinamik süreçlerdir.

Bireyin içsel psikolojik uyumu iç çatışma olasılığını ve saldırganlığı azaltır. Mazoşizm ve sadizm kaybolur, diğerleriyle sağlıklı ilişkiler geliştirilir. Çatışmacı bir çevrede kişilerin iç dünyalarında barış içinde olmaları zordur. Dolayısıyla çatışma kültürünün hâkim olduğu, ağır travmaların yaşandığı, mağduriyetlerin, intikam arayışlarının hâkim olduğu toplumlarda barış zorlu bir süreçtir. Kişilerin iç barışı dış ortamdaki aile içi bozuk

Positive peace is based on the themes of preventing hunger and poverty, meeting basic human needs, protecting and respecting human rights and human dignity, equality in all aspects of social and political life, eliminating discrimination, ensuring tolerance and harmony, and ensuring sustainable environment and social justice.

The meta psychology of peace was developed by applying Sigmund Freud's meta-psychological approach, in which mental / emotional processes are dealt with in a dynamic, topographical and economic context, to peace and conflict studies. Accordingly, peace has three dialectical and dynamic areas. The first is the inner or psychobiological field, symbolized as IP (inner peace). here are unconsciousness, pre-consciousness, consciousness, perceptions in Freud's topographic area. The second is the outer space. It covers the internal and external socio-political environment. It is symbolized by OP (outer peace). This area corresponds to Freud's economic sphere; it covers needs, motivations, interests, profit and loss, risk and opportunities. The third is the inter-subject dimension (interpersonal peace -ITP). This field corresponds to Freud's dynamic element. It emphasizes the behavioral part of everyday human relationships. IP, OP and ITP are dynamic processes.

The inner psychological harmony of the individual reduces the possibility of internal conflict and aggression. Masochism and sadism disappear, healthy relationships with others are developed. In a confrontational environment, it is difficult for people to be at peace in their inner world. Therefore, peace is a difficult process in societies with a culture of conflict, severe traumas, victimization and seeking revenge. Internal peace of the people is easily affected by many external factors

ilişkiler, iş yaşamında çatışmacı ast-üst ilişkileri, adaletsizlik-eşitsizlik, ihtiyaçların karşılanmaması vs. birçok faktörden kolaylıkla etkilenir. Dolayısıyla iç, dış ve kişiler arası barış alanları ayrılmaz şekilde iç içedir.

Yukarıdaki üçlü etkileşimindeki pozitif barışın hedefi, hem bireysel ve toplumsal ahlaki dönüşüm, hem de dünyanın insanlığın neden olduğu yıkımdan temizlenmesidir. Bu tür bir barış ortamının sağlanması yapısal dönüşüme ilaveten kültürel dönüşümü de zorunlu kılar. Bu kapsamda barışın inşası ve kalıcılaştırılması için inşa eden, destekleyen ve sağlamlaştıran faaliyetleri geniş bir yelpazede sıralanır. Şiddeti reddetme, insan haklarını koşulsuz sağlama, barışı kişisel ve toplumsal düzeyde içselleştirme barışı yaratan adımlar olarak öne çıkar. Cinsiyet ve barış ilişkisini kurma, barış haberciliğini ve barış psikolojini öne çıkarma, barış eğitimi yapma, barış çalışmalarını disiplinler arası yürütme, barış dilini hâkim kılma ve barışı sanatın odağına getirme barışı kalıcılaştıran boyutlardır.

such broken family relationships, confrontational subordinate-superior relations in business life, injustice-inequality, unmet needs, etc. Therefore, inner, outer and interpersonal peace spaces are inextricably intertwined.

The goal of positive peace in the above triad interaction is both the individual and social moral transformation, and the cleansing the world from the destruction caused by humanity. Providing such a peaceful environment requires cultural transformation in addition to structural transformation. In this context, activities that build, support and consolidate peace are listed in a wide range. Denying violence, ensuring human rights unconditionally, internalizing peace at the personal and social level stand out as steps that create peace. Establishing the relationship between gender and peace, emphasizing peace journalism and peace psychology, conducting peace education, conducting peace studies interdisciplinary, making peace dominating the language of art and bringing peace to the focus of art are dimensions that make peace permanent.

İngiliz Edebiyatında “Savaş ve Barış” “War and Peace” in English Literature

Kübra Bodur

Savaş ve barış, insanlık tarihinin sayfaları boyunca birbirleriyle savaşırlar. Eğer savaş geniş anlamda çatışan iki hizip, devlet veya kabile arasındaki silahlı çatışma olarak tanımlanırsa, o zaman savaşın her zaman insan deneyiminin bir parçası olduğunu ve belki de insanın belirleyici bir özelliği olduğunu söylemek gerekir.

Birçok insan barışın özel zorluklar sunduğuna dikkat çeker. Savaşı tanımlamak da yetiştirmek de sürdürmek de zordur. Savaşın yokluğunun yanı sıra, barışın genellikle hukukun, düzenin ve adaletin istikrarlı varlığını içerdiği anlaşılmaktadır. Hukuk, örneğin, belirli bir toplumun tarihi boyunca kazanılan asırlık hasta insan deneyiminin ürünüdür. Adalet ise insanların toplumda birbirleriyle nasıl iletişim kurduğuna dair düşüncenin meyvesidir. Öğrenilmiş bir adalet duygusu bir gecede elde edilemez. Sosyal düzen, anlayıştan, özellikle de güvenilir, yerleşik davranış kalıplarının hem bireyler hem de toplumlar için yararlı olduğu bilincinden gelir.

İngiliz edebiyatı, dil köklerinin atıldığı ve sözel olarak devam eden Anglo-Sakson dönemi (M.S. 600-1200) ardından 13. yüzyılda başlar ve İngiltere'nin hem savaş hem de barışla olan ilişkisinin bir kaydını sağlar. İlk İngiliz metinleri, savaş ve

War and peace grapple with each other all through the pages of mankind's history. On the off chance that war is extensively characterized as a furnished clash between two clashing groups, states, or clans, at that point, one would need to state that war has consistently been a piece of human experience and is maybe even a characterizing normal for people.

Numerous individuals have brought up that peace presents uncommon challenges. It is more earnestly to characterize than war and it is harder to develop and keep up. Besides being the non-appearance of war, peace is frequently perceived to incorporate the steady nearness of law, request, and equity. Law, for example, is the result of hundreds of years of patient human experience picked up since the commencement of a given society. Equity is the product of reflection in transit people identify with each other in the public arena. An educated feeling of equity cannot be procured for the time being. The social request follows from seeing, explicitly from mindfulness that solid, built up examples of conduct are helpful to the people and social orders.

English literature starts in the twelfth century and gives a telling record of England's relationship

savaşının savaş cesaretini överek, büyüklük ve cesaret gösterme fırsatı olarak nitelendirilmiştir. Bu tutum, on dokuzuncu yüzyılın sonlarında, teknolojik ilerlemelerin savaşın nasıl yürütülebileceğini ve dolayısıyla bireylerin savaşa nasıl tepki verdiğini değiştirdiği zamana dek baskınla sürdü. Emperyalist mücadeleler, Dünya Savaşları ve daha sonra Amerika Birleşik Devletleri'nin dahil olduğu Vietnam ve Irak'taki savaşlar, İngiliz edebiyatını, daha önce sahip olduğu Romantik eğilimlerinden (1785- 1830) daha da uzaklaştırdı. Savaşın nedenleri, gerekli fedakarlıklar ve savaşın sonucu ile ilgili sorular, cesaret ve savaş maceralarının vizyonlarının yerini aldı. Barış arzusu, İngiliz savaş edebiyatı için savaşın kendisi kadar önemli hale geldi.

Edward dönemi (1901- 1918) ve takibindeki Modern ve Post modern dönem ile, yazar ve şairler, kendilerini, eserlerinde savaş ve arzulanan barıştan başka bir konu işlenemez sorumluluğunda hissettiler. T.S. Eliot'ın "Çorak Ülke" (1922) şiiri, George Orwell'in meşhur "1984" (1948) ve "Hay-

with both war and peace. Early British literature acclaim war and the warrior's fight ability, referring to it as a chance to show significance and courage. This demeanor was prevailing through the late nineteenth century when mechanical advances changed how war could be led, and subsequently, how people reacted to war. Imperialistic battles, the universal wars, and later wars in Vietnam and Iraq further separated British literature from its previous sentimental leanings. Inquiries concerning the reasons for war, the penances required, and the consequence of war have supplanted dreams of boldness, fortitude, and war-time experiences. The craving for peace has become as critical to British war literature as war itself.

With the Edwardian Era (1901 - 1918) and the Modern and Postmodern period (1920- 1990) in its wake, writers and poets felt themselves responsible for nothing more than war and desired peace in their works. T.S. Eliot's poem "Waste Land" (1922), George Orwell's famous "1984"

van Çiftliği" (1945), William Golding'in "Sineklerin Tanrısı" (1954) romanları, Joseph Conrad "Karanlığın Yüreği" (1902) Novella'sı, Birleşik Krallık ve tüm emperyalist ve diktatör rejimlerin adeta birer eleştirisi ve aynı zamanda yansımasıydı.

Hem kadınlar hem de erkekler yazmayı duygusal bir çıkış aracı olarak kullandılar. Britanya'da, sosyal düzen, kanal boyunca gerçekleşen herhangi bir savaş tarafından sarsıldı ve kadınlar, savaşın fiziksel ve psikolojik stresinden mustarip erkeklerin yokluğunda önemli ekonomik destekçiler haline geldi. Sonuç olarak, birçok kadın savaş hakkındaki görüşlerini ve aileleri üzerindeki etkisini tartışarak konuşmaya başladı.

Savaş ve barış, insanlığın yüzleridir. Bu nedenle edebiyatta da her zaman bir yer bulacaklardır. İngilizler'in savaşa karşı tutumlarının evrimi gelecekteki çatışmalar karşısında devam edecektir. İngiltere'nin savaş edebiyatı-ve giderek artan barış edebiyatı-ülkenin bu konularda değişen bakış açısını kaydederek de değişecek gibi durmaktadır.

(1948) and "Animal Farm" (1945), William Golding's "Lord of the Flies" (1954), Joseph Conrad's "Heart of Darkness" (1902) were almost a critique and reflection of the United Kingdom and all imperialist and dictatorial regimes.

Ladies and lads the same went to compose as a method for a passionate outlet. Back in Britain, the social request was being shaken by any war occurring over the channel, with ladies turning out to be key monetary supporters without men and men enduring the physical and mental worry of war. Thus, numerous ladies started to stand up, talking about their view on the war and the effect it was setting on their families.

War and peace are features of humankind; accordingly, they will consistently discover a spot in literature. The advancement of British mentalities toward war will proceed even with future clashes. Britain's war literature—and progressively, peace literature—will change also, recording the nation's moving point of view regarding these matters.

İşçi Sendikalarının Barış İçindeki Rolü

The Role of Trade Unions in The Peacemaking Process

İdil Yıldırım Arı

Barış, yaşamsal varlığımızı devam ettirmek için vazgeçilmez bir unsurdur. İnsan, her yerde huzur arayışı içindedir. Yaşanan iç savaşlar ve ülkeler arasında yaşanan savaşlar bireylerin yaşam kalitesini olumsuz yönde etkilemekte, çalışma barışını bozmakta ve işsizlik oranlarını arttırmaktadır. Bu nedenle örgütlenmiş iş gücü olan işçi sendikaları barışın önemini bilmekte ve onu korumaya çalışmaktadır.

Sendikaların üç önemli fonksiyonu vardır. Bunlar; ekonomik, sosyal ve yazımızın konusu olan siyasal fonksiyonlardır. Sendikalar, tarih boyunca siyasal aktörlere seslerini duyurmak için genelgeler yayınlamakta, protestolar düzenlemektedir. Tüm sendikaların siyasal çizgileri aynı olmamakla birlikte, inandıkları tek şey barıştır. Barışın sağlanması için yürütülen sendikal faaliyetler, yazımızın boyutlarını aşan nitelikte olmakla birlikte örnekler vererek açıklanmaya çalışılacaktır. Öncelikle Uluslararası Sendikalar Konfederasyonu (ITUC) tüm dünyada barışı inşa etmeyi amaçlamakta, dünyanın dört bir yanındaki sendikalarla birlikte, kalıcı barış için gerekli olan toplumsal mutabakatı inşa eden diyaloglar kurmaya çalışmaktadır. ITUC Dünya Kongresi Delegeleri, 25.06.2020 tarihinde barışçıl, demokratik, güvenli ve istikrarlı, tüm insanların karşılıklı saygı ve hoşgörü içinde, silahlı çatışma, terörizm tehdidinden uzak bir dünya sağlama taahhüdünü yeniden teyit eden bir kararı kabul etmişlerdir.

Peace is an indispensable element for life. People search peace in everywhere. Civil wars and world wars adversely affect the quality of life, disrupt workplace peace and increase unemployment rates. For this reason, trade unions understand the importance of peace and try to protect it.

Unions have three important functions. These are: economic, social and political. I would like to talk about political side. Unions publish papers and organize protests to make their voices heard by political actors. Although political ideologies of trade unions are different, the only thing they believe in is peace. For example, International Trade Union Confederation (ITUC) aims to build peace around the world, trying to establish dialogues with trade unions around the world that build the consensus necessary for lasting peace. Delegates of the ITUC World Congress adopted a resolution on 25.06.2020 reaffirming the commitment of all people to provide a peaceful, democratic, safe and stable world with mutual respect and tolerance, free from armed conflict and the threat of terrorism.

Take for example Tunisian General Labor Union (UGTT). It is one of the key organizations in the National Dialogue Quartet. It was the winner of the Nobel Peace Prize in 2015, revealing the role of unions creating a democratic and peaceful society. In Colombia, trade unions act as a single

Sendikaların barış sürecindeki rolünün uluslararası bir boyuta taşındığını gösteren en iyi örnek Tunus Ulusal Diyalog Dörtlüsü'ndeki kuruluşlardan biri olan Tunus Genel İşçi Sendikası'nın (Tunisian General Labour Union, UGTT), 2015 yılında Nobel Barış Ödülü'nün sahibi olarak sendikaların demokratik ve barışçıl bir toplum oluşturmadaki rolünü ortaya koymasısıdır. Kolombiya'da ise, sendikaların barış söz konusu olduğunda tek bir vücut olarak hareket etmesi, ideolojileri farklılık gösterse de herkesin barış etrafında birleşmesi gerektiği düşüncesiyle adaleti inşa etmek için büyük bir mücadele vermesi tarihte yer edinen bir örnektir. Genel İşçi Konfederasyonu (General Confederation of Labour, CGT) Kolombiya hükümeti tarafından barış sürecini desteklemek için kurulan Barış Komitesi'nde önemli bir görev üstlenmiştir.

2014 yılında Afrika kıtasında Uluslararası Serbest Sendikalar Konfederasyonu Afrika Bölgesel Örgütü Büyük Göller Bölgesi'nde barış, güvenlik ve kalkınma konulu uluslararası bir konferans düzenlemiştir. Afrika kıtasındaki çatışmaların önlenmesi için Afrika kıtası dışındaki sendikaların da faaliyette bulundukları görülmüştür. Örneğin 1980'lerin ortalarında İngiltere Sendikalar Konfederasyonu (TUC), Güney Afrika'da yaşanan

body when it comes to peace and struggle to build justice with the idea that everyone unite around peace even though their ideologies are different. The General Confederation of Labor (CGT) has played an important role in the Peace Committee that has been established by the Colombian government to support the peace process.

In 2014, Africa Regional Organization of the International Confederation of Free Trade Unions (ICFTU-AFRO) facilitated an international conference on peace, security and development in the Great Lakes Region of the African Regional Organization. Trade unions outside of Africa were also actively involved in preventing conflicts. From the mid-1980s, Trades Union Congress (TUC) played a leading role in campaigns for the isolation of South Africa and the release of Nelson Mandela. Trade unions in Israel and Palestine have been working together to develop peaceful solutions.

In 1993, Shaher Saed, general secretary of the Palestinian General Federation of Trade Unions (PGFTU), approved the Oslo Peace Process and sent a public letter to Haim Haberfeld, secretary general of Histadrut (General Israel Union of Trade Unions), expressing his desire for peace in the

ırkçı eylemler ve Nelson Mandela'nın serbest bırakılması için eylemler yapmışlardır. İsrail ve Filistin'deki sendikalar, bölgede barışçıl çözümler geliştirmek için birlikte çalışmaktadırlar.

1993 yılında Filistin Sendikaları Genel Federasyonu (Palestinian General Federation of Trade Unions, PGFTU) genel sekreteri Shaher Saed Oslo Barış Sürecini onaylamış ve Histadrut (Genel İsrail Sendikalar Birliği) genel sekreteri Haim Haberfield'a mektup göndererek toplumda barış isteğini belirtmiştir. Haberfield yanıt olarak, barış sürecini kendisinin de desteklediğini belirtip, bölgesel şiddete son verilmesi çağrısında bulunmuştur. 2007 yılında da PGFTU, Histadrut'a karşılıklı barış ihtiyacını vurgulayan bir mektup göndermiştir.

Sendikalar, fark yaratır! Toprağın gereksinim duyduğu şeyler olmadan ağaç yetişemeyeceği gibi barış olmadan insana yakışır iş şartlarının sağlanması imkansızdır. Sendikaların barış sürecindeki rolü azımsanmayacak boyuttadır. Bu nedenle tüm dünyada sendikalar barışın sağlanması ve çatışmaların son bulması için faaliyetlerde bulunmaya devam etmektedirler.

society. In response, Haberfield called for an end to regional violence, stating that he also supports the peace process. In 2007, PGFTU sent a letter to Histadrut emphasizing the need for peace.

Trade unions make a difference! Just as trees cannot grow without the necessities that soil provides, it is impossible to provide decent work conditions without peace. The role of the trade unions in the peace process is substantial. For this reason, trade unions all over the world continue to carry out activities to ensure peace and to end conflicts.

Bir İnanç Meselesi: Barış

A Matter of Faith: Peace

Erdoğan Mert

Barış, özellikle “Dünya Barışı” güzel bir dileği temsil eden güzel bir ifadedir ve çeşitli şekillerde yaşatılır. Güzellik yarışmalarına katılan güzel hanımefendilerin kendilerini tanıtmak için kullandıkları birkaç cümlemin içinde mutlaka yer alır. Güzel bir bebeğe verilen güzel isimlerden biridir. Bu güzel insanlar bu güzel ismi taşımak için gayet uygun bireylerdir zira “barış” onlar kadar az bulunur ve onlar kadar kırılgandır. Belki bunun sebebini yine aynı örneklerle açıklamak mümkün olabilir; bebeklere “Barış” adını vermek kadar “Savaş” ismini koymak da normal karşılanır. Hatta içten içe “Barış” isminin bu ismi veren ailenin zaafını temsil ettiğine, “Savaş” adınınsa o adı veren ailenin güçlü, başarılı, kararlı insanlar olduğuna, çocukları da kendileri gibi olsun diye bu adı verdiklerine işaret sayılır. Güzellik yarışmasına katılan zarif hanımefendilerin, uzun süren provalar yüzünden yorgun düşmelerinden olsa gerek, tek isteklerinin “dünya barışı” olduğunu unutarak aralarında kıran kırana bir kavgaya tutuşmaları da aynı derecede normaldir. Bu iki basit, günlük hayattan örneğin de gösterdiği gibi bireyler arasında “barış” bir temenni kelimesi iken, sadece özel günlerde hatırlanıp anılırken “savaş” Thomas Hobbes’un “Homo Homini Lupus” sözünü haklı çıkarırcasına günlük hayatın normalleri arasındadır.

Peace, especially “World Peace”, is a beautiful expression that represents a beautiful wish and it is kept alive in various ways. It is included in a few sentences that beautiful ladies participating in beauty contests use to introduce themselves. It is one of the beautiful names given to a beautiful baby. These beautiful people are very suitable individuals to bear this beautiful name, because “peace” is as rare and fragile as they are. Maybe it is possible to explain its reason with the same examples; it is considered normal to name babies “Savaş (means the war)” as well as “Barış (means the peace)”. In fact, people believe that the name “Barış” represents the weakness of the family that gives this name, and the name “Savaş” is regarded as a sign that the family that gives that name is strong, successful, determined people and that they give this name so that their children can be like them. It is equally normal for the elegant ladies participating in the beauty contests to get into a fierce fight between them, forgetting that their only wish is “world peace”, probably because they are tired of long rehearsals. These two simple examples show us “the peace” is a word of wish between individuals while being remembered only on special occasions but “the war” is among the normals of daily life, justifying the words “Homo Homini Lupus” by Thomas Hobbes.

Bireylerin oluşturduğu “Uluslar” ve ulusları temsil eden “Devletler” arası ilişkilerde de durum farklı değildir. Savaş, yasaklanmak bir yana, diplomasi kadar, yumuşak güç kullanımı kadar, hatta ticari ilişkiler kadar normal bir Uluslararası İlişkiler dili, yöntemi kabul edilmektedir. Öyle ki, savaşı Uluslararası İlişkiler kavramının normali sayanlara “realist”, onların görüşlerine “realizm” denirken, Uluslararası İlişkilerde barışın, iş birliğinin, güvenin mümkün olduğunu söyleyenlere en nazik tabirle “idealist” denmekte, görüşleri “idealizm” hatta “ütopya” hatta içten içe daha beter tariflerle etiketlenilmektedir. Dünyanın en hızlı silahlanan ülkelere nedenini sorduğunuzda size son derece bilge bir tavırla ve yürekten inanarak “barış kolay elde edilmez, bu silahları kullanmak için değil, caydırıcılığımız ve düşmanlarımızla aramızdaki güç dengesini korumak (gerçekte lehimize çevirmek) için alıyoruz” cevabını vereceklerdir. Oysa biz tarihin başından, Thucydides’in aktardığı Peloponnes Savaşlarından beri biliyoruz ki, bir devlet askeri gücünü arttırdıkça, hasmı olan devlet bunu tehdit olarak algılayıp kışkırtılmış olduğu için en küçük bir kıvılcım yıllarca süren bir savaşın fitilini ateşleyecektir. Bir ülkenin, halkının refahından kısarak aldığı silahlar, küçük bir çocuğa bile sorsanız söyleyeceği gibi eninde so-

The situation is not different in the relations between “Nations” formed by individuals and “States” representing nations. The war, far from being banned, is accepted as a normal language and method of International Relations as much as diplomacy, as well as the use of soft power and even commercial relations. Such that, those who regard war as the normal of the concept of International Relations are called “realists” and their views are called “realism”, while those who say that peace, cooperation and trust are possible in International Relations are called “idealists” with the most gentle expression, their views are called “idealism” even “utopia” even more internally it is tagged with worse definitions. When you ask the fastest armed countries of the world why, they will answer you with a very wise attitude and wholehearted belief that “peace is not achieved easily, we take these weapons not to use them, but to keep the balance of power between us and our enemies (actually to turn them in our favor)”. However, we know from the beginning of history, since the Peloponnesian Wars, as written by Thucydides, that as a state increases its military power, the adversary state perceives it as a threat and gets provoked, the smallest spark will ignite a war that lasts for years. The weapons that a country takes by reducing the welfare of its people, as even a

nunda kullanılacaktır, sadece an meselesidir. Hemen her ülke bir dış tehdit olmadığı sürece silahların depoda duracağını iddia etse de rakibinden üstün olduğunda, konjonktür de uygunsa kendisine saldırmak için bir mazeret üretip halkına da bunu onaylatacak bir dille sunacak ve o silahları kullanacaktır. Silah taşıyan bir bireyin, silahsız bir bireye göre silahla öldürülme ihtimalinin kat be kat fazla olduğunu bilmek için uzman olmaya gerek yoktur. Aynı durum devletler için de geçerlidir.

Sonuç itibarıyla denebilir ki barış, bir inanç meselesidir. Önce insanların savaş değil barışın normal, beklenen, kolay, gerekli, olmazsa olmaz, insani, kazançlı, kısaca “iyi” olduğuna inanmaları, içselleştirmeleri, günlük hayatlarında uygulamaları, sadece “ego”larıyla savaşıp “empati”yi hâkim kılmaları gerekmektedir. Hayvanlarla ortak noktamız olan ancak bizi savaşa iten doğal içgüdü “ego”yu dizginleyip kafese koyar, bizi hayvanlardan ayırıp insan yapan “empati”yi kapattığımız kara zindandan çıkartıp aramızdaki ilişkilere hâkim kılsak barış, otomatik olarak aileden başlayarak tüm dünyada hâkim olacaktır. Çünkü empati, biri size söylemeden kendinizi başkasının hatta rakibinizin yerine koyma büyüklüğüdür.

small child will tell you, it will be used eventually, it is just a matter of time. Although almost every country claims that weapons will remain in storage unless there is an external threat, when it is superior to its opponent, creates a reason to attack if the conjuncture is appropriate, and it will use a language to convince its people that will make them confirm it and use those weapons. It is not necessary to be an expert to know that an individual carrying a gun is far more likely to be killed with a gun than an unarmed individual. The same is true for states.

As a result, it can be said that peace is a matter of faith. First, people should believe that the peace instead of the war, is normal, expected, easy, necessary, indispensable, humane, profitable, in short, “good”, and then internalize it, apply it in their daily lives, fight only with their “ego” and make “empathy” dominant over it. If we restrain and cage the natural instinct “ego”, which we have in common with the animals, which drives us to war, and if we take the “empathy” that separates us from animals and makes us human, release from the black dungeon we closed and make it dominate the relations between us, the peace will automatically rule all over the world, starting with the family. Because empathy is the wisdom of putting yourself in someone else’s shoes, even your opponents, without someone telling you.

İçimizdeki Barış: BM

Peace Inside of Us: UN

Seher Tortop

Birleşmiş Milletler, dünyanın hemen hemen her ülkesini barındıran ve 193 ülkenin temsil edildiği en büyük uluslararası kuruluştur. BM, İkinci Dünya Savaşı sonrasında uluslararası ilişkileri istikrara kavuşturmak ve barışı sağlam temeller üzerine oturtmak amacıyla kurulmuştur. BM'nin faydaları elbette bunlarla sınırlı değildir. BM'nin dünya barışını, kalkınmayı, insan haklarını ve çevreyi destekleyen birçok farklı faaliyeti bulunmaktadır. Aynı zamanda, BM uluslararası alanda ülkeler arası dostane ilişkiler kurulmasını sağlamak, uluslararası hukuku desteklemek ve güçlendirmek, insani yardımları ile uluslararası barışı sağlamak için çalışmaktadır. Peki, BM'nin barışa yönelik çalışmaları ve katkıları nelerdir?

BM'nin barışa olan katkısı oldukça önemlidir. BM Genel Sekreteri António Guterres, barışın inşasını şu şekilde ifade etmektedir; *“Barışı inşa etme ve sürdürme çabaları, yalnızca çatışma çıktığında değil, çatışmanın önlenmesi ve temel nedenlerinin ele alınması yoluyla çok önceden gereklidir. Çatışmanın tüm boyutlarına odaklanarak barış süreci boyunca birlikte daha iyi çalışmalıyız”*. Tıpkı Guterres'in de ifade etmiş olduğu gibi BM'nin barış inşası süreçlerinde izlediği yollar çoğu iç savaşın engellendiğini kanıtlar niteliktedir. El Salvador ve Guatemala BM'nin önlediği iç savaşa birer kanıt niteliğindedir.

The United Nations is the largest international organization including almost every country in the world and representing 193 countries. The UN was established after the Second World War in order to stabilize international relations and establish peace on solid foundations. Of course, the benefits of the UN are not limited to these. The UN has many different activities that support world peace, development, human rights and the environment. At the same time, the UN tries to establish friendly relations between countries in the international arena, to support and strengthen international law, and to achieve international peace with humanitarian aid. So, what are the UN's efforts and contributions to peace? The UN's contribution to peace is very important. Secretary-General of UN, António Guterres, expresses peace building as follows; *“Efforts to build and sustain peace are necessary not only once conflict has broken out, but long beforehand through preventing conflict and addressing its root causes. We must work better together across the peace continuum, focusing on all the dimensions of conflict”*. Just as Guterres has stated, the ways followed by the UN, prove that most civil wars have been prevented in peace building processes. El Salvador and Guatemala are evidences of the civil wars prevented by the UN.

BM sadece iç savaşların önlenmesi için değil, aynı zamanda barışı korumak ve bağımsızlığı sağlamak için de birçok farklı operasyon yürütmüştür. Kongo Demokratik Cumhuriyeti ve Orta Afrika Cumhuriyeti'nde BM'nin göstermiş olduğu insani yardımlar ve fiziksel şiddeti önleme çabaları, bu bölgelerdeki bağımsızlık savaşlarında ne kadar önemli olduğunu vurgulamaktadır. BM'nin izlemiş olduğu yollar ve ateşkesler belki de bugün birçok insanın hayatını kurtarmıştır.

Barışın inşasından bahsederken, elbette yapılan gıda yardımlarından ve açlıkla mücadelede bahsetmemek, BM barışının insanlara olan etkisini anlamamızı zorlaştırır. BM yıllardır en büyük insani yardım kuruluşu olan Dünya Gıda Programı'nın ve BM Tarım ve Gıda Örgütü'nün yürüttüğü faaliyetler ile de barışa katkı sağlamış ve sağlamaya devam etmektedir. 80'den fazla ülkede yaptığı çalışmalarla bugün milyarlarca insana yardım etmektedir. Her yıl yapmış olduğu katkılar katlanarak artmakta olan bu yardımlar, bugün birçok insanı açlıktan ölmekten kurtarmıştır.

Yalnız gıda yardımı değil, aynı zamanda iklim değişikliğinden etkilenmiş bölgelerde, afet bölgelerinde ve dünyanın yoksul kesimlerinde, kadın erkek, genç yaşlı ayrımı yapmadan dünyanın dört bir yanında faaliyetlerini sürdürmektedir. Ayrıca, BM, Tarım Gıda Örgütü faaliyetleri ile gelişmekte olan ülkelerin tarım yöntemlerinin modernleşmesine de katkıda bulunmuştur. BM, gıda yardımı yaparken Dünya Sağlık Örgütü ve

The UN has conducted many different operations not only to prevent civil wars but also maintain peace and achieve independence. In the Democratic Republic of the Congo and the Central African Republic, the UN's humanitarian aid and efforts to prevent physical violence emphasize how important it is in the wars of independence in these regions. The ways and truces pursued by the UN may have saved the lives of many people today.

When talking about peacebuilding, of course, not mentioning food aid and fight against starvation, makes it difficult to understand the impact of the UN's peace on people. For years, the UN has contributed and continues to contribute to peace with the activities of the World Food Program (WFP) that is the largest humanitarian aid organization, and the UN Agriculture and Food Organization (FAO). Today it helps billions of people with its work in more than 80 countries. These aids, whose contributions are increasing exponentially every year, have saved many people from starvation today.

The UN continues their operations not only in food aid, but also in regions affected by climate change, disaster areas and poor parts of the world, without distinction between men and women, young and old. In addition, the UN has contributed to the modernization of the agricultural methods of developing countries with the activities of the Agriculture and Food Organization. While the

Tarım Gıda Örgütü iş birliği ile tüketici sağlığını da korumaktadır. Bir ürünün ekimden paketlenmeye kadar olan tüm süreçlerinde, gıdaların tüketiciye nasıl ve ne şekilde geldiğine dair bilgilendirmek amacıyla 3000'den fazla güvenlik kuralı geliştirmiştir.

BM, kalkınmayı desteklemek, çatışmaları önlemek, dünyadaki tüm insanların yaşam koşullarını yükseltmek ve her bir insanın eşit koşullarda yaşamasını sağlamak için mücadele etmektedir. BM'nin kalkınma amaçlı harcamaları yıllık 10 milyar doları geçmektedir. Özellikle BM Kalkınma Programı (BMKP) ve BM Çocuklara Yardım Fonu (UNICEF) ülkelerde yoksulluğun azaltılması, kız çocukları başta olmak üzere tüm çocukların korunması ve eğitime kolay ulaşabilmeleri adına çalışmalar yürütmektedir. Ek olarak, BM Ticaret ve Kalkınma Konferansı (UNCTAD), Dünya Bankası ile yürüttüğü çalışmalar ile ülkelerin kalkınmalarına yardım etmekte ve gelişmekte olan ülkelere kredi sağlamaktadır.

Barışın inşasında BM operasyonlarının ve BM misyonlarının etkileri yadsınamaz bir gerçektir. BM, hali hazırda olan çatışmaları önlemekle kalmaz, bunun yanı sıra savaşın parçalamış olduğu toplumlarda kalıcı barışı sağlamak adına da çalışmalar yürütmektedir. Bugün, BM sadece uluslararası değil aynı zamanda bölgesel barışın inşasında da birçok faaliyet yürütmekte ve birçok ülkenin kalkınmasına yardım etmektedir. Elbette barışın inşasını ve kalıcı barışı sürdürmek kolay değildir. Fakat, BM barışın inşası adına insanlara her gün yardımlar yapmakta ve bu faaliyetlerini sürdürmeye devam etmektedir.

UN provides food aid, it also protects consumer health with the cooperation of the World Health Organization (WHO) and Agriculture and Food Organization (FAO). It has developed more than 3000 safety rules in order to inform the consumer about how the food comes to the consumer in all processes from planting to packaging.

The UN, fights to support development, prevent conflicts, improve the living conditions of all people in the world and provide every human being to live in equal conditions. The yearly expenditures of the UN for development exceed 10 billion dollars. In particular, the UN Development Programme (UNDP) and the UN Children's Fund (UNICEF) are working to reduce poverty in countries, protect all children, especially girls, and easy access to education. In addition, the UN Conference on Trade and Development (UNCTAD) helps countries to develop and provides loans to developing countries with the work it carries out with the World Bank.

The effects of the UN operations and the UN missions in peacebuilding are an undeniable fact. The UN is not only preventing the current conflicts, but also working to achieve lasting peace in war-torn societies. Today, the UN conducts many activities in not only international but also regional peacebuilding and helps many countries to develop. Of course, building peace and sustaining lasting peace is not easy. However, the UN continues to aid people every day and continue these activities in the name of peace building.

References:

- <https://www.ohchr.org/EN/pages/home.aspx>
- <https://www.un.org/sustainabledevelopment/sustainable-development-goals/>
- <https://www.un.org/peacebuilding/>
- <https://peacekeeping.un.org/en>
- <https://www.un.org/en/essential-un/>
- https://unic.un.org/aroundworld/unics/common/documents/publications/60ways/ankara_60Ways_Turkish.pdf

Birleşmiş Milletler'in Başarısızlıkları

The Failures of the United Nations

Ayşenur Durmaz

Birleşmiş Milletler'in, kurulduğu günden bu yana birçok başarısı olsa da aynı zamanda birçok da başarısızlığı olmuştur. Tarihteki ve günümüzdeki birçok olay gösteriyor ki, Birleşmiş Milletler'in özellikle iç savaşı bitirip barışı sağlamada etnik temizliğe zamanında müdahale edip, etnik temizlik eylemlerini durdurmada ve genellikle iç savaşlar sonucunda ortaya çıkan göç, mülteci veya sığınmacı krizlerinde yeterli olamama gibi konularda farklı başarısızlık örnekleri vardır.

İç savaşlar, zamanında doğru hamleler yapılmazsa çok farklı boyutlar alabilirler. İç savaşlar bazı durumlarda etnik temizlik vakalarına, savaş suçlarına ve kitlesel göçlere neden olabilirler. BM ise durum bu noktalara gelmeden müdahalesini yapmalıdır ve önlemlerini almalıdır. Ancak bazı örneklerde görüyoruz ki, BM yanlış kararlar veya geç kararlar verip iç savaşın yaşandığı yerlerde herhangi bir çözüme ulaşamamıştır. Buna neden olan etkenlerden biri de BM Güvenlik Konseyindeki 5 daimî üyenin aralarındaki politik çıkarların farklı olması ve hepsinin veto hakkının olmasından kaynaklanmaktadır. Örneğin, Suriye İç Savaşı 2011'de başlamış ve günümüzde halen devam eden bir sorun olmuştur. Rusya ve ABD'nin, Suriye'deki farklı politikaları ve veto yetkileri, BM'nin de Suriye üzerindeki politikalarında etkili olmuştur. Zamanla başka ülkelerin de Suriye üzerinde etkin olmaları, BM'nin iç savaşı bitirmedeki engellerinden biri olmuştur.

Although the United Nations has had many successes since its establishment, it has also had many failures. Many events in history and today show that the United Nations has different examples of failures, especially in terms of ending the civil war and establishing peace, intervening in time and stopping ethnic cleansing actions, and inadequacy in immigration, refugee or asylum seeker crises, which usually occur as a result of civil wars.

Civil wars can take on very different dimensions if the right moves are not made in time. Civil wars can lead to ethnic cleansing, war crimes and mass migration in some cases. The UN should intervene and take precautions before the situation reaches these points. However, in some instances, we see that the UN has made wrong decisions or late decisions and has not reached any solution in the places where the civil war took place. One of the reasons of this situation is that the 5 permanent members of the UN Security Council have different political interests and they all have veto rights. For example, the Syrian Civil War started in 2011 and has been an ongoing problem today. The different policies and veto powers of Russia and the USA in Syria have also been effective in the UN policies on Syria. Over time, the influence of other countries on Syria has been one of the obstacles of the UN to end the civil war.

Çözüm bulmada geç kalınmış olan Suriye’de, iç savaş zamanla savaş suçu, göç ve egemenliğin ihlali gibi başka sorunlara da yol açarak, BM’nin başarısız olduğu başka alanlar yaratmıştır. Özellikle bölgeden kaçan Suriyelilere güvenli geçiş güzergahı sağlayamama, yasak yollardan başka ülkelere geçişlerini durduramama veya o insanları sığındıkları yerde koruyamama gibi konularda başarısız olmuştur. 1991’den bu yana devam etmekte olan Somali iç savaşı için BM 1992’de UNOSOM’u kurmuştur. Daha sonra Somali’deki karışıklığı çözmek için ABD liderliğinde Birleşik Görev Gücü bölgeye gönderilmiştir. Lakin Birleşik Görev Gücü, zamanla ABD’nin kendi politikası yönünde operasyonlar yapmaya başlamıştır. Son olarak yine 1995’te BM bölgeye 34 ülkenin askerlerinin olduğu BM Barış Gücü’nü göndermiştir. Bu gücünde başarısız olmasıyla BM, 31 Mayıs 1995’te Somali’den çekilmiştir. BM’nin başarısız olduğu bir başka konu ise etnik temizliği önleyememesi konusudur. Özellikle Ruanda ve Bosna soykırımlarını önlemedeki başarısızlığı en bilinenleridir. 1990’lardan 1994’e kadar devam eden Ruanda İç Savaşı’nda yıllar geçtikçe savaş suçu etkisini daha fazla arttırmıştır. 1994’te ise Hutu’lar Tutsi’leri katletmeye başlamışlardır. Aynı zamanda bölgedeki Hutu’lar, yaklaşık 800.000

In Syria, where it is too late to find a solution, the civil war has created other areas where the UN has failed, causing other problems such as war crimes, immigration and violation of sovereignty. It has failed in matters such as the inability to provide safe transit routes for Syrians fleeing the region, to stop their passage to other countries through forbidden roads or to protect those people in their shelter. The UN established UNOSOM in 1992 for the Somali Civil War that has been going on since 1991. Later, the US-led United Task Force was sent to resolve the conflict in Somalia. However, the United Task Force started to operate in the direction of the USA’s own policy over time. Finally, again in 1995, the UN sent the UN Peacekeeping Force with soldiers from 34 countries to the region. With the failure of this force, the UN withdrew from Somalia on 31 May 1995.

Another issue where the UN has failed is preventing ethnic cleansing. Especially the failure to prevent the Rwanda and Bosnian genocides are the best-known. In the Rwandan Civil War, which continued from the 1990s to 1994, the effect of war crime has increased more over the years. In 1994, Hutus started to kill Tutsis. The Hutus killed approximately 800,000 people. While all this was

kişiyi katletmiştir. Tüm bunlar olurken ise BM ve BM içerisindeki diğer devletler olaylara karşı pasif bir duruş sergilemiştir. Etnik temizlik ile ilgili bir başka başarısızlık ise Srebrenitsa Katliamıdır. Yugoslavya'nın yıkılmasından sonra Bosnalı Hırvat ve Sırp'lar Bosna'yı ele geçirmek için Müslüman Bosnalıları öldürmeye başlamışlardır.

Bunun üzerine BM Srebrenitsa'yı Boşnaklar için güvenli bölge ilan etmiştir ve burayı Hollandalı askerlerin koruması altına bırakmıştır. Bu bölge Temmuz 1995'te kuşatılmıştır ve buradaki Boşnakların, Sırp'ların eline düşmesi ile Srebrenitsa Katliamı yaşanmıştır. Günümüzde ise Myanmar'da devam etmekte olan iç savaşta ve Rohingya Müslümanların katledildiği etnik temizliğe benzeyen olaylarda BM'nin pek başarılı olmadığı görülmektedir. Çünkü BM bölgede barış için gerekli istikrarı sağlayamadığı gibi Rohingya Müslümanlarını da koruyamamıştır. Tüm bunların sonucunda da BM ortaya çıkan Rohingya mülteci krizini de Avrupa'yı ve AB'yi yakından ilgilendiren Suriye Mülteci krizi kadar çok gündemine almamıştır. Sonuç olarak, BM'nin bu başarısızlık örnekleri göz ardı edilemez bir gerçektir. Özellikle BM güvenlik konseyindeki devletlerin bazı konularda uzlaşmaya yanaşmaması ve hepsinin veto yetkisinin olması da BM'nin barışı sağlamasında büyük engeller oluşturmaktadır ve bu başarısızlıkların ana nedenlerinden biri olmuştur. Ayrıca BM'nin kabul etmiş olduğu İnsani Müdahale kavramının ülkelerin egemenlik anlayışı ile ters düşmesi ve bu kavramın insani müdahale olarak adlandırılıp ardından gerçekten bir egemenlik ihlaline hatta işgale dönüşebilecek olması BM'nin bu konularda başarısız olmasındaki bir diğer nedendir.

happening, the UN and powerful states took a passive stance against the events. Another failure regarding ethnic cleansing is the Srebrenica Massacre. After the collapse of Yugoslavia, Bosnian Croats and Serbs started to kill Muslim Bosnians in order to take over Bosnia.

Thereupon, the UN declared Srebrenica a safe zone for the Bosnians and left it under the protection of Dutch soldiers. This area was besieged in July 1995 and the Srebrenica Massacre took place when the Bosnians fell into the hands of the Serbs. Today, it is seen that the UN is not very successful in the civil war that is going on in Myanmar and in the events like the ethnic cleansing in which Rohingya Muslims were killed. Because the UN could not provide the stability required for peace in the region, nor could it protect the Rohingya Muslims. As a result of all this, the UN did not take the Rohingya refugee crisis on its agenda as much as the Syrian Refugee crisis, which closely concerns Europe and the EU. As a result, these examples of UN failures cannot be ignored. In particular, the states in the UN Security Council do not agree to compromise on some issues and all of them have veto power, which constitute great obstacles to the peace in the UN and has been one of the main reasons for these failures. In addition, the fact that the concept of Humanitarian Intervention, adopted by the UN, contradicts with the understanding of sovereignty of the countries and this concept can be called humanitarian intervention and then turn into a real violation of sovereignty or even an occupation is another reason for the UN's failure in these matters.

References:

- https://insamer.com/tr/6-yilinda-suriye-ic-savasi-ve-koruma-sorumlulugunun-basarisizligi_352.html
<https://www.aa.com.tr/tr/dunya/bm-myanmar-da-sistemik-basarisizliga-ugradi/1522066>
<https://tr.euronews.com/2020/07/10/srebrenitsa-soykirimi-surece-nasil-gelindi-neler-yasandi>
<https://www.aa.com.tr/tr/analiz-haber/ruanda-soykirimi-ve-kuresel-gucler/820233>

Barişa Giden Yol

Road to Peace

Muhammed Ulanmış

Bu yazıda iddia edilen tez barışa giden yolun, çatışmanın sebeplerini anlamaktan geçtiğidir. Temelde bu düstur ile hareket edip, IRA ve İngiltere'nin ana fikrimiz ışığında nasıl anlaştıklarını açıklamaktayım.

Binlerce insanın öldüğü Kuzey İrlanda sorununu anlamak için geçmişe gitmek gerekmektedir. Kuzey'in Protestan Birlikçi cemaati Britanya taraftarı, Katolik Ulusal Cephe ise bağımsızlık taraftarıydı. İngilizlerin acımasız eylem ve politikaları yüzyıllarca sürmüş buna karşın İrlandalılar sayısız kere ayaklanmışlar fakat herhangi bir sonuç alamamışlardır. Tam tersine bu isyanlar ve İngiltere'nin sert müdahaleleri Protestan ve Katolik'ler arasındaki nefreti arttırmıştır.

Günümüze uzanan zamanda, iki önemli olay vardır ki, İrlanda ve İngiltere toplumlarının dönüm noktası olmuştur. 1845-1848 yılları arasında İngiltere, İrlanda'yı kıtlığa mahkûm etmiştir, bu kıtlık zamanında İrlanda nüfusunun %25'i yaşamını kaybetmiştir. 1969 yılına gelindiğinde ise, Kuzey İrlanda sorununda önemli bir kavşak dönülmüştür. Bu tarihte, İngiltere, İrlandalı halkın taleplerine şiddetle karşılık vermiş ve kraliyet askerlerini göreve çağırmıştır. Olaylardan sonra IRA 1998 yılına kadar sürecek olan ve "Aktif eylem dönemi" olarak adlandırılan sürece giriş yapmıştır.

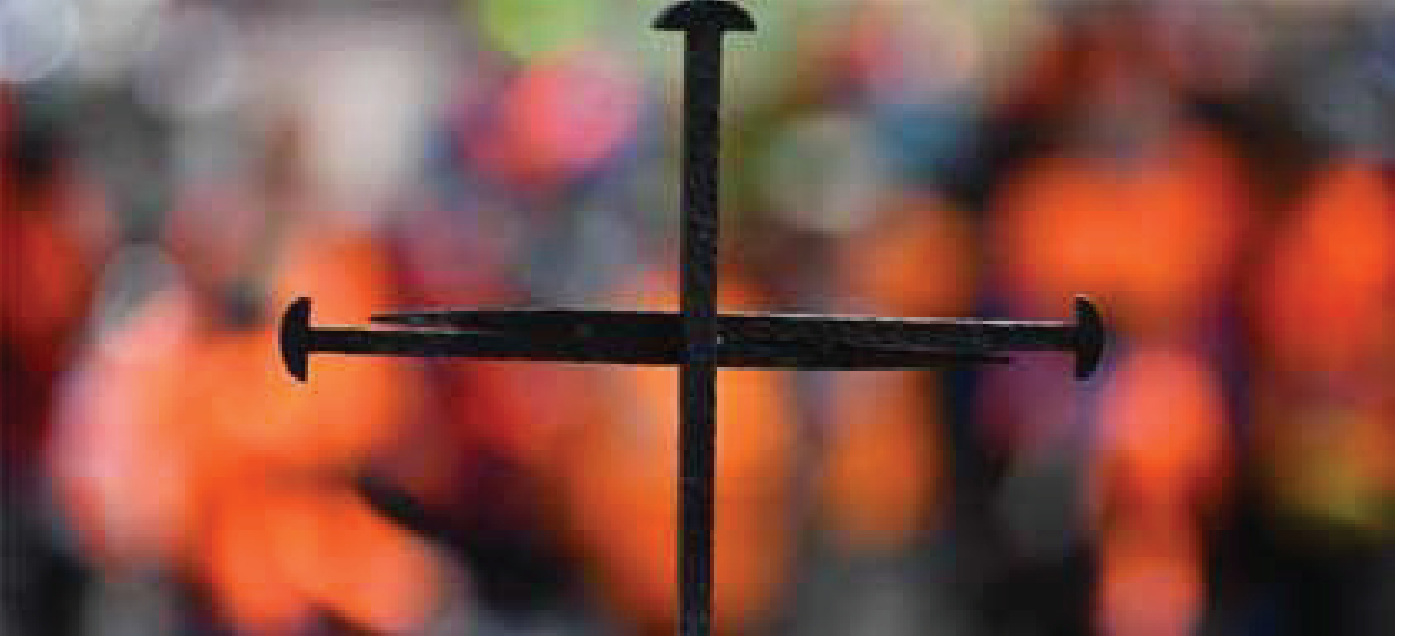
Uzun zaman boyunca iki toplum da diyalog yerine şiddete başvurmuş, binlerce insan ölmüş ve yaralanmıştır. Seneler boyunca silahın ve şiddetin çözüm olmayacağını anlayamayan İngiltere ve IRA arasında karşılıklı suikastlar, bombalı saldırılar ve düzinelerce operasyon gerçekleştirilmiştir.

Our main idea is that the road to peace passes from understanding conflict's reasons. We will move in basic meaning and then we will analyze the IRA and England peace process with our main idea.

If we want to understand Northern Ireland problem in which thousands of people died, we need to go back about a hundred years. Protestant Unionist Congregation were supporting to England and Catholic Nationalists were supporting to independence. The English's pitiless behaviors and policies continued for many years despite that The Irish rebelled times without number, but they could not get a result. The opposite way round, these rebellions and England's hard interferences had enhanced hate between Protestants and Catholics.

Until today, there are two important events, these became milestone for Ireland and England. Britain condemned Ireland to famine between 1845-1848 and 25% of Ireland's population has died. In 1969 an important thing happened for the Northern Ireland Problem. England resorted to violence for Irish people's requests also they called kingdom soldiers for duty. After this point, "Active Act Period" started for the IRA until 1998.

For ages, IRA and England resorted to force instead of dialogue, and thousands of people died and injured. IRA and England could not understand that guns and violence are not solution. Furthermore, assassinations, bombing attacks and dozens of operations continued between IRA and England.

Zamanla silahların susup, diplomasi ve diyalogun devreye girmesinden sonra gelen süreçteki en önemli isimlerden biri Gerry Adams'dır. IRA'nın siyasi kanadı olarak görülen Sinn Fein (Biz Kendimiz) genel başkanı olan Gerry Adams, İngiltere ile IRA arasında 1990'lı yıllarda yürütülen barış sürecinin en önemli isimlerinden birisidir. Gerry Adams CNN Türk'e verdiği bir röportajda "Sinn Fein olarak biz askeri bir zaferin söz konusu olamayacağını biliyorduk. Bunu açıkça 1970'lerden itibaren söylememe rağmen IRA'yı silahın dışında bir seçenek olduğuna inandırmak zaman aldı. Askeri bir kördüğüm vardı, yani ne IRA İngiliz ordusunu ne de İngiliz ordusu IRA'yı yenebiliyordu. Savaş sonsuza kadar sürebilirdi. Savaşın en büyük tehlikelerinden biri savaşın anlık eylemlere takılması, bir adım geri çekilmeyip büyük resmi görememesidir. İngiliz hükümeti tam olarak bunu yapıyordu. Sinn Fein'in barış stratejisi; İrlanda devleti, John Hume, ABD'deki İrlandalılar ve Beyaz Saray'ı yekvücut haline getirmektir. Bunu başardığımızda IRA'yı silah bırakmak konusunda ikna edebildik. Silah bırakmadan sonra politik krizin kilidi açıldı" demiştir.

In time, guns were quiet then diplomacy and dialogue got involved. After these, there is an important person, he is Gerry Adams. He was IRA's political stipe Sinn Fein (Us Ourselves) leader. Adams was one of the most important figures in the peace process between Britain and the IRA in the 1990s. In Adams' speech to CNN Türk, he said that "We knew, military victory was impossible and I clearly explained it since 1970's but I could not convince IRA and the solution which is without gun took the time. There was military inextricable knot so IRA could not defeat English army or English army could not defeat IRA. The war could have lasted forever. War has a big danger; war focusses on instant acts and it does not step back therefore no one can see the scheme of things. The British government was doing exactly that. Sinn Fein's peace strategy: The Irish state was to bring John Hume, the Irish in the US and the White House into one body. When we achieved this, we were able to persuade the IRA to lay down arms. After laying down arms, the political crisis was unlocked".

Diyalog ve diplomasi sonrasında yaşanan süreçte, taraflar silahın ve çatışmanın sonuç getiremeyeceğini anlamışlar, ortak bir masa etrafında toplanmışlardır. Müzakere süreci başladıktan sonra “Hayırlı Cuma Anlaşması” imzalanmıştır. Kuzey İrlanda’da uzun yıllar devam eden çatışmanın bir çözüme kavuşturulması çatışmanın tarafları yanında İrlanda Cumhuriyeti ve Birleşik Krallık hükümetlerinin de en temel meselesi olmuştur. 1998’de imzalanan Hayırlı Cuma Anlaşması (Good Friday) ile toplumsal kesimler arasındaki düşmanlık, zaman zaman şiddet olayları yaşansa da ve Milliyetçiler ile Birlikçiler arasındaki husumetler devam etse de oldukça azalmıştır.

Yazımın başında bahsettiğim gibi, barışa giden yol, çatışmanın sebeplerini anlamaktan geçmektedir. Çatışmanın çözümü İngiltere’nin ve IRA’nın silahlı çatışmadan vazgeçip, diyaloga yönelmesi ile başlamıştır. Taraflar senelerce savaşmış, birbirlerine zulmetmişlerdir ancak diyalog ve muhakeme sayesinde bu zor zaman bir şekilde atlatılmıştır. Söz ve diyalog, mermiden daha tesirlidir.

After the dialogue and diplomacy period, England and IRA understood that guns and conflicts are not solution, and these are not producing results. They applied collaboration. In the negotiation period, they signed “Good Friday Agreement”. Resolving the conflict that has been going on for many years in Northern Ireland has been the main issue of the governments of the Republic of Ireland and the United Kingdom as well as the parties. After the agreement, enmity which does not end between social classes and the hostilities between the Nationalists and the Unionists, however, decreased considerably with Good Friday Agreement.

Like I said, the road to peace passes from understanding conflict’s reasons. Solution of conflict started when they gave up gunfight and then they faced to dialogue. Two groups were fighting during the long years and they oppressed each other. However, they got over hard sledding thanks to dialogue and reasoning. Communication and dialogue are more effective than bullets.

References:

<https://www.cnnturk.com/2010/turkiye/11/03/ira.terorunu.bitiren.gerry.adams.anlatti/595198.0/index.html>
<https://www.democraticprogress.org/wp-content/uploads/2014/02/TURKISH-PDF.pdf>

Düze Çıkışın Ötesi: 2030'a Doğru

Beyond Recovery: Towards 2030

Meryem Alpar

Birleşmiş Milletler'in öncü kuruluşu olan Birleşmiş Milletler Kalkınma Programı (UNDP), sürdürülebilir kalkınma planlarıyla ülkelerin desteklenmesi, toplumların daha refah ve dayanıklı olma vizyonu ile yoksulluk, eşitsizlik ve iklim değişikliği ile mücadele etmektedir.

Covid-19 virüsünün küresel boyutlara ulaştığı pandemi dönemi ekonomik, politik ve sosyal alanlarda belirsizliğe ve yıkıma neden olmuştur. Sosyal hayatın durduğu, eğitim ve çalışma ortamının sadece dijital olduğu bu dönemde bazı ülkelerde sağlık sisteminin çökmesiyle dünyada büyük boyutlu karışıklıklar meydana gelmiştir. Böyle bir kriz anında karar vericiler türlü önlemler alarak salgının tahribatını en aza indirmek için farklı yollar izlemişlerdir. Mart ayından itibaren alınan derslerden yararlanarak "Birleşmiş Milletler Kalkınma Programı Düze Çıkışın Ötesi: 2030'a Doğru" başlıklı yeni normalin geleceğine ışık tutmak amacıyla bir rota oluşturmuştur. Rotada yeniden dünya barışı sağlayarak, ırkçılık ve dışlanma, toplumsal cinsiyet eşitsizliklerini ortadan kaldırmaya yönelik toplumsal sözleşme, kapasite, iklim ve doğa temelli dönüşüm, kapsayıcılık ve çeşitlilik, dijital yıkım, barış, insan hakları ve çok taraflılık olmak üzere 7 kritik değişim noktası bulunmaktadır.

United Nations Development Programme is a programme set up by the United Nations to create a global development network. UNDP is fighting against poverty, inequality, and climate change with a vision of supporting countries with sustainable development plans and making societies more prosperous.

The pandemic period, when the Covid-19 virus reached global dimensions, caused uncertainty and destruction in economic, political and social areas. With collapse of the health system in some countries, large scale confusion has occurred in the world, where social life has stopped, the education and working environment is only digital. During such a crisis, decision makers took various measures and followed different ways to minimize the damage of the pandemic. After March, the UNDP has created a route to shed light on the future of the new normal title Beyond Recovery: Towards 2030. There are 7 emerging tipping points on the pathway to recovery: social contract, capabilities, climate and nature-based transition, inclusion and diversity, digital disruption, peace and, human rights and multilateralism.

UNDP'nin sosyoekonomik rolünü kapsayan yeni normal düzende dünyanın yeniden ayağa kalkmasına, karar vericilere belirsizlik döneminde yol göstermek ve karmaşıklığı yönetmelerine yardım etmek amacıyla oluşturulan rota: yönetim, sosyal koruma, yeşil ekonomi ve dijital yıkım olmak üzere dört alanda gelecek odaklı temel öncülük maddeleri içermektedir. Yönetim maddesi ile hükümetler ve sivil toplum kuruluşlarının beraber çalışmasıyla, kriz ve belirsizlik durumunda doğru yolu bularak, insanlar ile devlet arasındaki ayrıklığı güven sağlayarak kapatmak hedeflenmiştir. Sosyal koruma maddesi ile evrensel sağlık kapsamı ve diğer temel hizmetlere erişimi de içeren sosyal koruma, eşitsizliklerin engellenmesi için önemli bir rol oynayacaktır. Yeşil ekonomi maddesi ise yenilenebilir enerji ile yeşil ekonomiye yatırım yaparak gezegenimizi daha iyi bir noktaya ilerletme motivasyonu taşımaktadır. Dijital yıkım, dijital gelişmeyi artırmak, internet erişim açığının kapatılması, uzaktan okuma ve çalışmayı sekteye uğratmayan ve her kesimin teknolojiyi kullanabilmesini sağlayan maddedir. Beklenmedik kriz anlarında geleceğe hazırlıklı olabilmek için sürdürülebilir kalkınma hedeflerini hayata

In order to help the world rise again, the new normal order, with the socio-economic role of UNDP, aims to guide decision makers in the period of uncertainty and to help to manage complexity in four areas such as governance, social protection, green economy and digital destruction. The governance clause aims to close the separation between people and the state by providing confidence by finding the right path in the event of crisis and uncertainty by working together with governments and non-governmental organizations. Social protection including universal health coverage and access to other basic services, plays an important role in preventing inequalities. Green economy has the motivation to advance our planet to a better one by investing in green economy with renewable energy. Digital destruction provides increasing digital development, closing the internet access gap and carries the motivation that all segments can benefit from technology. In order to be prepared for the unexpected in times of crisis by implementing the future sustainable development goals, solving environmental, political, and economic issues without conflict by maintaining peace is great importance for the world to stand

geçirerek çevresel, siyasi ve ekonomik sorunları çatışma yaşamadan tamamen barış içinde sürdürerek katkı sağlamak dünyanın ayağa kalkması ve gelişmesi için büyük bir önem arz etmektedir. Özellikle gündemdeki çevresel sorunlar, ardı kesilmeyen çatışmalar ve salgın hastalıklarla başa çıkabilmek için dünya olarak yardımlaşma ve barışın sağlanması Dünya Barış Günü'nün önemini vurgulamaktadır. Sonuç olarak geleceğimizi barışsız barış girişimleri değil, adil ve “sürdürülebilir” barış anlayışı kurtaracaktır.

up and contribute to the development. Especially it emphasizes the importance of the World Peace Day in order to cope with environmental problems, conflicts and pandemic. As a result, our future will be saved not by failed peace initiatives, but by a just and “sustainable” understanding of peace.

Küresel Barış Endeksi

Global Peace Index

Meryem Alpar

Küresel Barış Endeksi, Ekonomi ve Barış Enstitüsü tarafından geliştirilen, dünyanın önde gelen küresel barış ölçütüdür. 163 bağımsız devletin barış düzeyini ölçen 2020 Küresel Barış Endeksi'ne göre, dünya giderek daha az barışın hakim olduğu bir yer olmaktadır.

Küresel Barış Endeksi dünya nüfusunun %99,7'sini kapsamaktadır. 23 nitel ve nicel gösterge kullanılmaktadır. Bu göstergeler üç farklı kategoriden oluşmaktadır. İlki, Devam Eden yurt içi ve Uluslararası Çatışmanın kapsamıdır. İç çatışmaların yoğunluğu, komşu ülkeler ile ilişkiler, çatışmalarda ölenlerin sayısı gibi konuları içermektedir. İkinci gösterge, Toplumsal Güvenlik ve Emniyet'tir. Mültecilerin ve Ülke İçinde Yerinden Edilmiş kişilerin sayısını, terörizmin etkilerini, cinayet oranlarını içerir. Ek olarak, geceleri sokakta yürürken duyulan güvenlik hissi ya da toplumdaki suçluluk algısı da örnek olarak verilebilir. Üçüncü olarak belirtilen gösterge Askerileştirmenin dereceleridir. Askeri harcamalar, küçük silahlara erişim kolaylığı vb. konulardan oluşmaktadır.

Ek olarak bu yıl hazırlanan Küresel Barış Endeksi raporu Covid-19 pandemisinin barış üzerindeki etkisinin analizini içermektedir. Rapor, bir ülkenin barışı koruma yeteneği anlamına gelen, Pozitif Barışa sahip ülkelerin Covid-19 salgını gibi olağanüstü durumlara uyum sağlama ve bunlardan kurtulma konusunda daha başarılı olduğunu göstermektedir.

The Global Peace Index is the world's leading measure of global peacefulness which is developed by Institute for Economics and Peace (IEP). According to 2020 Global Peace Index (GPI) which measures the peace level of 163 independent states, the world is becoming a less peaceful place.

Global Peace Index covers 99,7% of the world's population. It uses 23 quantitative and qualitative indicators. These indicators are separated into three different categories. The first one is the extent of Ongoing Domestic and International Conflict. It includes subjects like intensity of internal conflicts, relations with neighboring countries, number of deaths from conflicts etc. The second one is the level of Societal Safety and Security. It includes number of refugees and IDPs (Internally Displaced Person), impacts of terrorism, homicide rates etc. In addition to that, feeling of safety walking at night in the street or perception of criminality in the community can be also given as an example. The third one is the degree of Militarization. It includes subjects like military expenditure, ease of access to small weapons etc.

In addition, this year's GPI report includes an analysis of the effect of the Covid-19 pandemic on peace. The report shows that countries with strong Positive Peace which means a country's ability to maintain peace, have higher resilience to adapt and recover from extraordinary situation such as Covid-19 pandemic.

Bahsedilen göstergeler temelinde değerlendirilen ülkeler haritada farklı renklerde gösterilmektedir. Koyu kırmızı ile belirtilen ülkeler Küresel Barış Endeksi'nde daha düşük sırada yer alan ülkelere oluşurken, koyu yeşil ile belirtilen ülkeler endekste üst sırada yer alan ülkeleri göstermektedir.

Haritaya göre, Avrupa en barışçıl bölgeyi oluşturmaktadır. Ülke bazında ise İzlanda 2008'den bu yana dünyanın en barışçıl ülkesi olarak ilk sırada yerini korumaktadır. İzlanda ile birlikte endeksin en üst sıralarında Yeni Zelanda, Avusturya, Portekiz ve Danimarka bulunmaktadır. Kuzey Amerika kıtası ise her üç göstergede iyileşme kaydeden tek bölgeyi oluşturmaktadır.

Güney Amerika ve Orta Amerika 2020 Küresel Barış Endeksi'nde en büyük bozulmaları yaşayan bölgelerdir. Güney Amerika'daki barış seviyesinde bozulma Askerileştirme ve Güvenlik ve Emniyet alanlarından kaynaklanırken, Orta Amerika'da Devam Eden Çatışma alanında bozulmalar yaşanmaktadır. Orta Doğu ve Kuzey Afrika ise en az barışın olduğu bölgelerdir.

Countries evaluated on the basis of the mentioned indicators are shown on the map in different colors. While the darker red symbolize the countries that ranked lower on the Global Peace Index, the darker green countries shows the countries that ranked higher on the index.

According to the map, Europe is the most peaceful region. On country basis, Iceland maintain its place as being the most peaceful country in the world since 2008. On the top of the index, it is followed by New Zealand, Austria, Portugal and Denmark. North America is the only region to record improvement in all three indicators. South America and Central America had the largest regional deteriorations on the 2020 GPI. While the South America's deterioration in peacefulness came from deterioration on Militarization and Safety and Security, Central America's deterioration in peacefulness is due to the changes in Ongoing Conflict.

Geçtiğimiz yıldan bu yana, dünyadaki dokuz bölgeden sadece ikisi daha barışçıl bir hal almıştır. Rusya ve Avrasya, Devam Eden Çatışma ve Güvenlik ve Emniyet konularında iyileşmeler kaydederek en büyük bölgesel gelişmeyi göstermişlerdir. Ancak bununla birlikte, Askerileştirme alanında bir bozulma kaydetmişlerdir.

Ülke bazında ise Afganistan 2008'den bu yana dünyanın en az barışçıl ülkesi olmaya devam etmektedir ve onu Suriye, Irak, Güney Sudan ve Yemen izlemektedir.

Son olarak bu yılki Küresel Barış Endeksi barış seviyesinin 2008'den bu yana 2,5 oranında azaldığını göstermektedir. 2008 yılı ile kıyaslandığında 23 göstergeden 15'inde barış seviyesinde düşüş kaydedilmiştir. Son on yılda, Devam Eden Çatışma kategorisinde yüzde 6,2 oranında, Güvenlik ve Emniyet kategorisinde yüzde 3,3 oranında kötüleşme gerçekleşmiştir. Terörizm ve iç çatışma küresel barışın bozulmasındaki en büyük nedenleri oluşturmuştur. 97 ülkede terörizm faaliyetleri artarken yalnızca 43 ülkede azalma kaydedilmiştir.

Tüm bu bilgilerin ışığında, günümüz dünyası geçmiş yıllara oranla daha az barışın hakim olduğu bir yer haline gelmiştir. Son yıllarda artan terör faaliyetleri, Orta Doğu'daki çatışmaların yoğunlaşması, artan mülteci sayısı barışı olumsuz etkileyen faktörlerden yalnızca birkaçını oluşturmaktadır. Bu anlamda, barışı olumsuz etkileyen faktörlerin kontrol altına alınması için yapılan çalışmaların hızlandırılması, barış temelli bir geleceğin inşası açısından oldukça önemlidir.

Only two of the nine regions in the world became more peaceful over the past year. Russia and Eurasia have made great progress by recording improvement on the area of Ongoing Conflict and Safety and Security. However, they also record a deterioration on the Militarization domain.

In country basis, Afghanistan remains the least peaceful country in the world since 2008. It is followed by Syria, Iraq, South Sudan and Yemen.

Finally, this year Global Peace Index show that peacefulness has declined 2.5 per cent since 2008. Compared to the 2008, 15 of the 23 GPI indicators recorded as less peaceful on average in 2020. Over the past decade, Ongoing Conflict has deteriorated by 6.2 per cent and Safety and Security has deteriorated by 3.3 percent. Terrorism and internal conflict have been the biggest reason of deterioration in global peacefulness. While terrorist activity has increased in 97 countries, it has decreased in only 43 countries.

In the light of all these information, today's world become a less peaceful world compared to previous years. The increase of the terrorist activities, intensification of conflicts in Middle East, increasing number of refugees are just the few of the actors that have a negative effect on peace in recent years. In this sense, it is very important to accelerate the efforts to control the factors that negatively affect peace in terms of building a peace-based future.

References:

Global Peace Index 2020: <http://visionofhumanity.org/indexes/global-peace-index/>

Barışın Gölgesi

The Shadow of the Peace

Sırrı Can Yücel

Dünya çapında tüm savaşların ve çatışmaların sona ermesi ve dolayısıyla dünya barışının sağlanması, çağlar boyunca insanlığın hiç değişmeyen hayallerinden biri olmuştur. Savaşların sebep olduğu fiziksel ve psikolojik yaraların, acı hatıraların, kaybedilen eşlerin, babaların ve evlatların olmadığı, insanların insanlar yüzünden ölmediği bu sakin ve huzurlu dünya hayali her ne kadar kulağa güzel gelse de büyük resme bakıldığında ebedi barışın sağlanması halinde insanlığın en büyük felaketine kavuşacağını ve bununla yüzleşmek için savaşlardan daha insanlık dışı yollara başvurucağını düşünüyorum.

Bahsetmiş olduğum bu en büyük felaket, kontrolsüz nüfus artışı sonrası ortaya çıkan kaynak yetersizliği sonrası insanlığın kitlesel olarak yok oluşa sürüklenmesi olarak özetlenebilir. Kontrol edilemeyen nüfus artışı sonrası dünyaya sığmakta zorlanmaya başlayacak olan insanoğlu, ya insanlık dışı yöntemlerle nüfusu kontrol altına almaya çalışacak ve dünya büyük bir kaos ve cinayet sahnesine dönüşecek, ya da göz göre göre yok oluşa sürüklenecektir. Her iki şekilde de savaşlardan çok daha korkunç ve çok daha ölümcül bir geleceğin bizi beklemekte olduğunu açık bir şekilde görmekteyiz.

Ending all wars and conflicts around the world and thus achieving world peace has been one of the unchanging dreams of humanity throughout the ages. Although the dream of this calm and peaceful world where there are no physical and psychological wounds and painful memories caused by wars, where people do not lose their husbands, fathers and children, and where people do not die at the hands of people sounds good, looking at the big picture, I think that humanity will walk up to its greatest disaster and will resort to more inhumane ways than wars to face this.

The greatest disaster I have mentioned can be summarized as the mass extinction of humanity after the lack of resources that emerged after the uncontrolled population growth. Humankind, who will have difficulty in fitting into the world after the uncontrollable population growth, will either try to control the population by inhumane methods and the world will turn into a great chaos and murder scene, or will be dragged into extinction. Either way, we clearly see that a future far more terrible and deadlier than wars awaits us.

Peki bu büyük felakette barışın rolü ne olacak? Bu soruyu cevaplamak için barışın zararlarını doğrudan gözlemlemek mümkün olduğu gibi, savaşın sürekli göz ardı edilen faydalarını gözlemleyerek Immanuel Kant'ın ebedi barışının getireceği zararlara dair çıkarımlarda bulunmak da mümkündür. Dünyada şimdiye kadar gerçekleşmiş olan tüm savaşlarda yaklaşık 150 milyon ile 1 milyar arası insanın öldüğünü göz önünde bulundurmamız halinde savaşları bir nüfus kontrol yöntemi olarak ele almak yanlış olmayacaktır. Her ne kadar vahşice görünse de nüfusun kontrol altına alınmasını sağlayan ve bu sayede dünyanın sonunu getirecek olan nüfus artışının önündeki engellerden biri olan savaşların kalıcı olarak sona ermesi, insanlığın yok oluşunu kolaylaştıracaktır.

Tüm bu bilgiler ışığında, sürekli arzulanan kalıcı barışın aslında düşünüldüğü kadar masum olmadığını ve insanlığın sonunu getirebilecek kadar tehlikeli olduğunu belirtmek mümkündür. Savaşların ve çatışmaların sona ermesini bir zafer olarak görüp coşkuyla kutlayan insanoğlu, zaman geçtikçe kendi sonlarına atılmış ilk adımı kutlamış olduklarını geç de olsa fark edecektir.

What will be the role of peace in this great disaster? In order to answer this question, it is possible to directly observe the damages of peace, and by observing the constantly neglected benefits of war, it is also possible to make inferences about the damages of Immanuel Kant's perpetual peace. Considering that approximately 150 million to 1 billion people have died in all wars that have taken place in the world so far, it will not be wrong to consider wars as a method of population control. As brutal as it may seem, the wars that bring the population under control are one of the obstacles to population growth that will end the world. Thus, the permanent end of wars will facilitate the extinction of humanity.

In the light of all this information, it is possible to state that the ever-desired perpetual peace is not as innocent as it was thought, and it is dangerous enough to bring the end of humanity. Humankind, who enthusiastically celebrates the end of wars and conflicts as a victory, will realize, albeit late, that they have celebrated the first step taken to their end.

References:

<https://www.nytimes.com/2003/07/06/books/chapters/what-every-person-should-know-about-war.html#:~:text=How%20many%20people%20have%20died,150%20million%20to%201%20billion.>

Barış İçinde Kalın

Stay in Peace

Samiye Yüksel

Her insan bir bireydir ve her bireyin özgürce, barış içinde yaşamaya hakkı vardır. Fakat bugün, 21.yy'a baktığımızda, "barış" tablosu içler acısı bir görüntü sunmaktadır. LGBTİ+ düşmanlıkları, kadın cinayetleri, ırkçılık, savaşlar ve daha birçok sorun bugün içinde yaşadığımız dünyada ne yazık ki barış kavramını yitirdiğimizi bizlere hissettirmektedir. Bu yazıda, dünya barışının nasıl sağlanabileceğine yer verilecektir. Her insanın farklı olduğunu kabul etmek, her bireyin kendi iradesine, inancına ve düşüncelerine saygı duymak ve hatta inançsızlığı hor görmemek toplum tarafından kabul edilmesi ve birlikte yaşanılmaya alışılması gereken olgulardır. Anlayış, hoşgörü, sağduyu, saygı, sevgi... Bu ve bunun gibi duygular dünya üzerinde en çok okuyucu kitlesine sahip kitaplarda işlenmiş, okuyuculara aşılarmaya çalışılmıştır. Nefretin, kinin, kıskançlığın, açgözlülüğün ve saygısızlığın, yaratılışın ilk zamanlarında ortaya çıkmış olması insan ırkının ne derece kötü olabileceğinin açık ve net bir kanıtıdır. Dünya barışı, ancak ve ancak saygı duygusuyla birlikte sağlanabilir. Saygının başladığı yerde de sevgi tomurcuklanır. Bugün yaşadığımız yüzyılda, hala bir canlının diğerinin hayatına son verebilmesi hiçbir kitaba sığmamakla birlikte, tek bir saniyeliğine dahi olsa bu ihtimalin düşünülmesi nefesleri kesmektedir. Farklılıklara saygı duymak, düşünceleri olduğu gibi kabul etmek ve değiştirmeye çalışmamak insanlara nasıl öğretilbilir? Hangi tür eğitim, bir cinayetin daha önlenmesini sağlayabilir?

Every person is an individual and every individual has the right to live freely and in peace. But today, when we look at the 21st century, the picture of "peace" presents a deplorable image. LGBTI+ hostility, femicide, racism, wars and many other problems make us feel that we have unfortunately lost the concept of peace in the world we live in today. In this article, information will be given about how world peace can be achieved. Accepting that every person is different, respecting everyone's own will, beliefs and thoughts, and even not despising disbelief are facts that should be accepted by the society and we should get used to living together. Understanding, tolerance, common sense, respect, love ... These and similar feelings have been covered in books with the most readers in the world, and they have been instilled in readers. The fact that hatred, grudge, jealousy, greed and disrespect appeared in the early days of creation is clear proofs of how evil humans can be. World peace can only be achieved with a sense of respect. Where respect begins, love buds. In the century we live in today, the possibility of a human being to end the life of another person still does not fit into any book, but the thought of this possibility, even for a single second, can set someone aback. How can people be taught to respect differences, accept thoughts as they are, and not try to change them? Which type of education, can help prevent another murder?

When the question “How can we live in peace?” searched on the internet, the answers received are quite clear. Kindness, respect, compassion, helpfulness. The issue is quite simple. The difficult part is to implement them. However, to minimize, this difficulty is hidden in the conscience of the beast that is also called human.

Can an atmosphere of peace be achieved in the world? People, who decide on war and peace, have an extremely complex structure. For human beings, whom we call as complex, declaring a single day “world peace day” is unfortunately not enough to establish peace. A new organization is needed in order to achieve world peace. For example, NATO, which was established after the Second World War in order to prevent greater losses, has not been able to go a step further than protecting national interests. The United Nations, in which dozens of countries are represented, has unfortunately not been able to achieve full world peace despite all efforts and successes. Where does the problem arise? Where does the knot unravel?

The source of these questions is again nothing but the hungry self of human beings. Today, when looking at the primitive tribes, it can be easily seen that the reason for the conflicts is humanitarian conditions, and when the problems between the highly developed and developing countries are examined, the problem is power, glory and fame.

Bugün internet’e “nasıl barış içinde yaşayabiliriz” sorusu sorulduğunda, alınan cevaplar oldukça nettir. Nezaket, saygı, merhamet, yardımseverlik. Konu aslında oldukça basittir. Zor olan taraf bunları uygulamaktır. Fakat, bu zorluğu en basite indirgemek, yine insan denilen canavarın vicdanında saklıdır.

Dünyada, barış ortamı sağlanabilir mi? Savaşa ve barışa karar veren insanlar, son derece karmaşık bir yapıya sahiptirler. Karmaşık yapıya sahip olarak adlandırdığımız insanoğlu için, tek bir günü ‘dünya barış günü’ ilan etmek, ne yazık ki barışı sağlamak için yeterli değildir. Dünya barışının sağlanabilmesi için yeni bir organizasyona daha ihtiyaç vardır. Örneğin, İkinci Dünya Savaşı’ndan sonra daha büyük kayıpların önlenmesi adına kurulmuş olan NATO, ulusal çıkarları koruyabilmekten bir adım öteye dahi gidememiştir. Onlarca ülkenin temsil edildiği Birleşmiş Milletler, maalesef onca çabaya ve başarıya rağmen tam olarak dünya barışını sağlayabilmiş değildir. Sorun nereden kaynaklanmaktadır? Düğüm nerede çözülmemektedir?

Bu soruların kaynağı yine insanoğlunun aç nef-sinden başka bir şey değildir. Bugün, ilkel kavimlere bakıldığında çıkan çatışmaların sebebinin, insani koşullar olduğunu, son derece gelişmiş ve gelişmekte olan ülkeler arasındaki sorunlara bakıldığında ise sorunun güç, şan ve şöhret olduğu kolaylıkla görülebilmektedir.

Immanuel Kant asked himself how to achieve international peace in his work titled 'Perpetual Peace' written in 1795 and sought the answer to this question. Based on these questions and answers, a project has been developed by Kant. Kant decided that war is an abnormal situation and not an end point, but a phenomenon that can be avoided. According to Kant, ending all hostility means peace. According to Kant, lying is the same as laying an explosive under peace. Furthermore, peace can never be achieved if there are hidden goals. Imperialist ideas put an end to the independence of the state and abolish peace. According to Kant's another opinion, if a state has a permanent army, the state will eventually go to war. Therefore, permanent armies must be abolished according to Kant. One should not be prepared for a war for peace. Living in peace should not remain a dream and a poem. There is no end to killing each other, holding grudges and hatred. Peace starts at home. If we can achieve peace in our country, we can achieve peace in the world. Stay in peace.

Immanuel Kant, 1795 yılında yazdığı "Ebedi Barış" adlı eserinde, uluslararası barışın nasıl sağlanabileceğini kendine sormuş ve bu sorunun cevabını aramıştır. Bu sorular ve cevaplardan yola çıkarak bir proje geliştirmiştir. Kant, savaşın anormal bir durum ve son nokta olmayıp kaçınılabilecek bir olgu olduğuna karar vermiştir. Kant'a göre, tüm düşmanlıkların sona ermesi barış demektir. Kant'a göre yalan söylemek, barışın altına patlayıcı sermekle aynı anlamdadır. Ayrıca, eğer gizli amaçlar varsa barış asla sağlanamaz. Emperyalist düşünceler devletin bağımsızlığına nokta koyar, barışı ortadan kaldırır. Kant'ın bir diğer düşüncesine göre ise bir devletin daimî bir ordusu varsa, devlet eninde sonunda savaşa girecektir. Bu nedenle, Kant'a göre daimî ordular mutlaka kaldırılmalıdır. Barış için savaşa hazır olunmamalıdır. Barış içinde yaşamak bir düşünce olarak kalmamalıdır. Birbirimizi öldürmenin, kin duymanın, nefret beslemenin sonu yoktur. Barış evde başlar. Eğer yurdumuzda barışı sağlayabilirsek, bir umut dahi olsa cihanda da barışı sağlayabiliriz. Barış içinde kalın.

References:

- <https://dergipark.org.tr/tr/download/article-file/386590>
<http://eskidergi.cumhuriyet.edu.tr/makale/101.pdf>
https://tasam.org/tr-TR/Icerik/3769/dunyada_gercek_bir_baris_saglanabilir_mi_

